



Arrest

nr. 197 152 van 21 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 12 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Tulushi stam. U bent geboren op X in Lagawa, Zuid-Kordofan, waar u tot uw 16 jaar woonde.

In 1999 kreeg u problemen met uw oom M., de broer van uw vader. Uw moeder was van rijke afkomst en was in het bezit van veel vee. Uw oom vermoordde om die reden uw vader zodat hij uw moeder kon huwen. Hij wou ook u dwingen om zijn dochter te huwen en wou uw twee zussen verkopen. Op een dag ging uw moeder 's ochtends voor de koeien gaan zorgen. Ze keerde niet meer terug. U heeft haar sindsdien niet meer gezien.

Uw broer M. zat in de oppositie waardoor hij problemen kreeg met de overheid. Uw broer verdween hierdoor en diens gevolg kwam de overheid regelmatig bij jullie langs om hem te zoeken. Uw oom H., de broer van uw moeder, vond dat het niet meer veilig was voor uw zussen en uzelf in Soedan. Hij hielp jullie om te vluchten naar Nederland. U kwam aan in Nederland in 1999 en kreeg daar een verblijfsstatuut. Sinds uw vertrek uit Soedan had u geen contact meer gehad met iemand uit Soedan.

Op 10 oktober 2012 keerde u voor het eerst terug naar Soedan om uw moeder te zoeken. U had sinds haar verdwijning in 1999 niets meer over haar vernomen. Aangekomen in Khartoum vond u geen transport naar Lagawa. U besloot om eerst naar Nyala [regio Darfour] te reizen en van daar verder te reizen naar Lagawa. Na zeven dagen reizen kwam u aan in Nyala en vond u diezelfde dag nog een chauffeur die u naar Lagawa zou brengen. Op de weg van Nyala naar Lagawa werden jullie tegengehouden door een criminele bende. De criminele bende nam u mee en liet de chauffeur in ruil daarvoor vrij. U werd meegenomen naar hun kamp en werkte vier jaar lang in het kamp. U deed schoonmaakactiviteiten en zorgde voor het eten. Uiteindelijk slaagde u er na vier jaar in om te ontsnappen dankzij de hulp van A.N.. A.N. smokkelde benzine voor de bende. Daarnaast was zijn nicht, R., gegijzeld door de bende en wou hij haar ook vrij krijgen. Op een dag, toen de bendeleden dronken waren, ontsnapte u samen met R. uit het kamp. A.N. wachtte jullie buiten het kamp op met een auto en bracht jullie naar Al Obeid. U werkte ongeveer een half jaar in Sinnar om geld te verdienen voor een vliegtuigticket om terug te keren naar Nederland. U huwde met R. zodat u haar, eenmaal terug in Nederland, kon weggrijpen uit Soedan.

U reisde op 13.10.2017, met uw Nederlands reisdocument, met Egypt Air van Khartoum naar België. Op de luchthaven van Zaventem in België, werd u aangehouden door de Federale politie. U bleek sinds 10.03.2014 geen verblijfsrecht meer te hebben in Nederland door uw langdurige afwezigheid. U werd op 13.10.2017 in kennis gesteld van de beslissing tot terugdrijving en werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole. U vroeg op 26 oktober 2017 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of 'een reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Om te beginnen wordt uw algehele geloofwaardigheid ernstig aangetast door de inconsistenties die op te merken zijn tussen uw verklaringen en tussen uw verklaringen en de informatie die het CGVS voorhanden heeft.

Vooreerst werden er inconsistenties betreffende uw identiteit, en meer bepaald betreffende uw regio van herkomst, opgemerkt tussen uw verklaringen en de informatie die het CGVS voorhanden heeft.

U verklaarde dat u geboren bent in Lagawa, Zuid-Kordofan op 24 januari 1983 (gehoor CGVS, p. 2). Het CGVS beschikt echter over een kopie van uw Soedanees paspoort (N° X) op uw naam, S.I.M.A., waarbij de informatie die erin terug te vinden is, uw verklaringen omtrent uw identiteit tegensprekt. Uit de informatie die op het paspoort is terug te vinden, blijkt immers dat u geboren bent op X te Umdurman en niet op X te Lagawa, zoals u zelf beweerde (gehoor CGVS, p. 2 en administratief dossier). Er werd u aan het begin van het gehoor gevraagd of u ooit een andere identiteit, naam, geboortedatum of geboorteplaats gebruikte, wat u ontkende (gehoor CGVS, p. 2-3). Wanneer u op het einde van het gehoor geconfronteerd werd met het bestaan van dit Soedanees paspoort, ontkende u dat u een Soedanees paspoort had (gehoor CGVS, p. 22).

Bovenstaande bevindingen vormen reeds een grote aanwijzing dat u bedrieglijke verklaringen aflegde betreffende uw beweerde regio van herkomst, hetgeen een cruciaal element is in het onderzoek van uw asielaanvraag.

Ten tweede blijkt uit de gegevens op uw paspoort dat u in de periode van 1999 tot 2012 verschillende keren terugkeerde naar Soedan, terwijl u in 1999 Soedan ontvluchtte omwille van een vrees voor vervolging door de Soedanese overheid en u op 10 januari 2001 in het bezit werd gesteld van een asielvergunning in Nederland.

U verklaarde in 1999 Soedan verlaten te hebben, naar Nederland te zijn gevlucht, daar een verblijfsstatuut te hebben gekregen en in 2012 vanuit Brussel met het vliegtuig naar Soedan te zijn teruggekeerd (gehoor CGVS, p. 2, 4). U verklaarde dat u van 1999 tot 2012 altijd in Nederland woonde en geen contact meer had met iemand uit Soedan (gehoor CGVS, p. 4, 8-9).

Uit de informatie in uw paspoort blijkt echter dat u meermaals naar Soedan terugreisde. Op de kopie van uw paspoort zijn visumstempels terug te vinden waaruit blijkt dat u op 22 juli 2012 en op 20 oktober 2012 Soedan verlaten hebt. Verder blijkt uit de informatie van in uw paspoort dat u uw paspoort vernieuwde in Khartoum [Soedan] op 18 mei 2009 en op 23 mei 2012 (zie administratief dossier). Daarbij legde u ook inconsistente verklaringen af aan de Belgische autoriteiten inzake uw langdurige afwezigheid uit en uw reismotieven naar Soedan. Zo verklaarde u op 13 februari 2017 aan de Federale Politie dat u ziek werd in Egypte en daarom meer dan vier jaar wegbleef (zie administratief dossier

rapport Grensinspectie). Deze verklaringen komen niet overeen met uw verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, waar u verklaarde dat u met Egypt Air naar Khartoum reisde om uw verdwenen moeder te gaan zoeken en vier jaar wegbleef omdat u werd gekidnapd en vastgehouden door een criminele bende. Uw asielaanvraag berust op deze laatstgenoemde feiten en u beweerde niet te kunnen terugkeren naar Soedan omdat u vreest vermoord te worden door de bende (gehoor CGVS, p. 4, 22 en vragenlijst CGVS). Daarenboven legde u ook ten aanzien van de Belgische asielinstanties geen eenduidige verklaringen af betreffende uw reismotieven. Zo verklaarde u aan de DVZ dat uw moeder 'op een dag in 2012' in Soedan verdween toen ze met de dieren op stap ging. U verklaarde aan het CGVS echter dat ze in 1999 vermist raakte en u sindsdien geen informatie meer over haar ontvangen hebt (gehoor CGVS, p. 8-9, 18). Het is daarnaast uitermate vreemd dat u pas in 2012 zou terugkeren om uw moeder te gaan zoeken, terwijl (zoals blijkt uit de informatie in uw paspoort) u voorheen reeds meerdere malen naar Soedan reisde. Het lijkt er op dat u de Nederlandse en Belgische asielinstanties op intentionele wijze trachtte te misleiden door te verzwijgen dat u meermaals terugkeerde naar Soedan. Dat u bovendien geen eenduidige verklaringen aflegde betreffende uw reismotieven en uw langdurige afwezigheid uit Nederland, tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan.

Verder kan worden opgemerkt dat uw gedrag de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging totaal ondermijnt.

Zo werd u op 13 oktober 2017 door de Federale Politie aangehouden op de luchthaven van Zaventem. Er werd diezelfde dag een beslissing tot teruggrijping genomen en u werd diezelfde dag overgebracht naar het transitcentrum Caricole. U diende pas, dertien dagen later, op 26 oktober 2017 een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Van iemand die zijn land ontvluchtte uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij al het mogelijke doet om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Het feit dat u zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de door u ingeroepen vrees voor vervolging niet geloofwaardig overkomt. Bovendien reisde u meermaals met uw Soedanees paspoort (N° X) op uw naam, S.I.M.A., terug naar Soedan en werd de geldigheid van dit paspoort ook meermaals verlengd in Khartoum. Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien kon u – zonder problemen met de Soedanese diensten belast met de grenscontrole – Soedan binnen en buiten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gezocht werd. Ook het feit dat u bij de Soedanese autoriteiten een verlenging van uw Soedanees paspoort aanvraag én verkreeg, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.

De informatie uit uw Soedanees paspoort tast de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en uw herkomst ernstig aan. Ten eerste blijkt u valselijke verklaringen af te leggen betreffende uw regio van herkomst. De regio van herkomst is een elementair aspect in de beoordeling van uw asielaanvraag en in de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarnaast verzwegen u ook dat u meermaals terugkeerde naar Soedan en legde u inconsistente verklaringen af betreffende uw reismotieven. Het lijkt er dan ook op dat u de asielinstanties op intentionele wijze trachtte te misleiden. U verzwegen deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid en uw vrees voor vervolging. Uw vrees voor vervolging en uw herkomst uit Zuid-Kordofan, een gevaarlijke regio in Soedan, worden verder ondermijnd doordat u in de mogelijkheid was om veelvuldig terug te keren naar Soedan en door uw laattijdige asielaanvraag. Het geheel aan bovenstaande vaststelling tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan.

Overigens dient te worden vastgesteld dat er reeds bij het onderzoek van uw asielaanvraag in Nederland op 21 april 2000 twijfels rezen over uw identiteit en/of herkomst waardoor u niet in aanmerking kwam voor een verlenging van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (zie administratief dossier Immigratie- en Naturalisatiedienst dd. 21 april 2000).

Voorts slaagde u er niet in om aannemelijk te maken dat u van de Afrikaanse stam Tulushi bent.

Er werd u eerst gevraagd om spontaan alles te vertellen wat u wist over uw stam. U antwoordde echter louter dat het een Nuba-stam is uit Lagawa, regio Kadugli. Verder verklaarde u –ontwijkend- dat de situatie in de regio niet stabiel is. De vraag werd geherformuleerd: 'Kan u mij iets vertellen over Tulushi', waarop u een vraag terugstelde 'wat is ervan?'. Er werd u verduidelijkt dat van u verwacht werd om meer te vertellen over uw stam Tulushi, waarop u herhaalde dat het een Nuba-stam is en u eraan toevoegde dat Nuba stammen heeft zoals Tulushi, Moor en Abassya (gehoor CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd werd of u iets wist over de geschiedenis van uw stam, verklaarde u niets te weten (gehoor CGVS, p. 13).

Deze vragen peilen naar uw eigen afkomst en zijn verbonden met uw eigen directe leefomgeving [u woonde immers tot uw zestien jaar in een regio waar hoofdzakelijk Tulushi woonden]. Er kan van u verwacht worden dat u spontaan informatie kan geven over de stam waartoe u beweerde te behoren. Uw summiere verklaringen over de Tulushi geven blijk van weinig affiniteit met en interesse in uw stam. Wanneer u gevraagd werd het verschil uit te leggen tussen Tulushi en de andere stammen in de omgeving, verklaarde u dat er geen verschil is en dat alle Nuba dezelfde tradities hebben (gehoor CGVS, p. 11). Dit is echter tegenstrijdig met de informatie die het CGVS voorhanden heeft. Daaruit blijkt immers dat de Nuba een stam is die uit diverse groepen bestaat, waaronder de Tulushi. Het gebied van de Nuba-bergen is een smeltkroes van culturen. Elke stam gebruikt zijn eigen specifieke taboes en verboden (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd naar traditionele gebruiken van uw stam Tulushi, verklaarde u vaag en algemeen dat de man koeien moet betalen bij een huwelijk (gehoor CGVS, p. 13). Wanneer gevraagd werd welke tradities er nog waren bij een Tulushi-huwelijk, herhaalde u louter dat de man koeien moest brengen. U voegde er ook aan toe dat hij die moest stelen. Wanneer u daarop gevraagd werd hoeveel koeien dat gemiddeld waren, verklaarde u dat het er misschien honderd waren (gehoor CGVS, p. 14). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft, blijkt dat de bruidsschat dezelfde waarde bedraagt als hetgeen in het verleden voor de bruid haar moeder betaald werd. De totale waarde bedraagt ongeveer drie à vier koeien. Uw inschatting van de waarde van de bruidsschat wijkt hier dan ook enorm van af en toont aan dat u geen enkele voeling heeft met de traditionele gebruiken van de stam Tulushi. Dat u afgezien van 'een bruidsschat' niet meer doorleefde verklaringen kan afleggen over de tradities bij een huwelijk, haalt uw geloofwaardigheid nog meer onderuit. Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u weet heeft van andere tradities, verklaarde u zich enkel dit te herinneren (gehoor CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd werd wat de traditionele gebruiken bij een begrafenis waren, verklaarde u wederom het zich niet te herinneren (gehoor CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt onder andere dat mannen worden begraven met hun hoofd naar het oosten gericht en vrouwen met hun hoofd naar het westen gericht (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd of u weet heeft van specifieke feesten die de Tulushi vieren, antwoordde u het niet te weten (gehoor CGVS, p. 14). Volgens informatie die het CGVS voorhanden heeft, heeft de Tulushi wel traditionele feesten. Bijvoorbeeld in januari of februari wordt het zogenaamde 'zuiveringsritueel' gehouden. Het is een meerdaags seizoensgebonden ritueel waarbij offers gebracht worden en stamgevechten en dansen worden uitgevoerd. Een ander traditioneel feest wordt gehouden wanneer een kind de leeftijd van tien jaar bereikt heeft. Andere clanleden worden uitgenodigd en er wordt een geit geslacht (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt dat u weinig op de hoogte bent van traditionele gebruiken van uw stam en dat u onwetend bent over hoe uw stam verschilt van andere Nuba-stammen. In tegenstelling beweerde u dat alle Nuba-stammen gelijk zijn en dezelfde tradities hebben. Uw beperkte kennis over de eigenheid van uw stam haalt de geloofwaardigheid van uw Tulushi-afkomst nog meer onderuit. Wanneer u gevraagd werd of de Tulushi een eigen taal hebben, bevestigde u dit. Wanneer u gevraagd werd of er andere stammen zijn die dezelfde taal als de Tulushi spreken, bevestigde u dit en verklaarde u dit door te wijzen op de talrijke aanwezigheid van de Tulushi in de regio (gehoor CGVS, p. 11). Wanneer u concreet gevraagd werd welke stammen dezelfde taal spreken, antwoordde u 'Nuba'. Wanneer u ter bevestiging gevraagd werd of alle Nuba dezelfde taal spreken, bevestigde u dit (gehoor CGVS, p. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt daarentegen dat de Nuba onder één noemer gevangen worden maar het in werkelijkheid om een aantal zeer diverse groepen gaat die zelfs verschillende talen spreken. In Zuid-Kordofan worden meer dan honderd talen gesproken die niet eens aan elkaar gerelateerd zijn (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd of u de taal spreekt, ontkende u dit. U verklaarde dat uw vader de taal sprak en dat u met uw moeder Arabisch sprak omdat ze van Arabische origine is (gehoor CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd werd of u enkele woorden kende, antwoordde u dat u het zich niet kan herinneren. U kende niet het woord voor moeder en vader. Daarop wierp de dossierbehandelaar enkele basiswoorden op waaronder Ninya wat u verkeerdelijk aanduidde als moeder. Volgens de informatie die het CGVS voorhanden heeft, betekent het echtgenote. U kende ook het woord Riye (broer) en Kapa (vader) niet. U verklaarde het u niet te herinneren (gehoor CGVS, p. 12 en administratief dossier). Het is erg opmerkelijk dat u geen enkel woord kan opnoemen in de taal van uw eigen stam en dat u zelfs woorden als 'vader' en 'broer' niet herkende. Het is niet aannemelijk dat uw vader u geen enkel woord aanleerde en u in Lagawa, waar voornamelijk Tulushi woonden, nooit noties van de taal zou hebben opgevangen. Dat u daarenboven verkeerdelijk aangeeft dat alle Nuba dezelfde taal spreken getuigen van weinig kennis over uw eigen stam Tulushi en de Nubastam in het algemeen en tast de geloofwaardigheid van uw afkomst van de stam Tulushi en van de Nuba-stam in het algemeen nog meer aan. Verder werd u meermaals gevraagd of de Tulushi opgedeeld is in kleinere stammen, wat u telkens ontkende (gehoor CGVS, p. 7, 12 en 13). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt het tegenovergestelde. Tulushi bestaat uit tien sub-stammen namelijk Karre, Kafunya, Kawe, Kadibenda, Kame, Kadowa, Kamdu, Kasselo, Keffi en Karore.

Verder blijkt dat stammen en stamnamen algemene kennis zijn voor de Tulushi. Een volwassene zal zonder moeite zijn hele stamlijn kunnen opnoemen. De stamnaam is een opvallend kenmerk van iemands lidmaatschap tot een bepaalde stam, hetgeen ertoe leidt dat men elkaar vaak aanspreekt bij de stamnaam in plaats van bij hun eigen voornaam. De stamidentiteit is ook belangrijk bij de eetgewoontes tussen de stammen. Er zijn bepaalde regels die gelden tussen leden van verschillende stammen betreffende het samen eten. Zo is het bijvoorbeeld voor jonge ongehuwde mannen van verschillende stammen niet toegestaan om samen te eten (zie administratief dossier). Hoewel niet van u verwacht wordt dat u alle antwoorden kan geven op de vragen die de dossierbehandelaar u stelde, dient het geheel van uw verklaringen wel een bepaalde bekendheid met uw stam aan te tonen. De vragen over de sub-stammen van Tulushi peilen naar kennis over kwesties die u rechtstreeks aanbelangen en die betrekking hebben op de directe leefwereld van iemand die in een regio woonde waar verschillende Tulushi bij elkaar woonden. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u op z'n minst weet heeft van het bestaan van substammen.

Ten slotte werd u gevraagd of de Tulushi ooit betrokken waren bij conflicten, hetgeen u bevestigde. U verklaarde hierbij dat ze allemaal Nuba zijn. Wanneer gevraagd werd in welke conflicten ze betrokken waren, antwoordde u vaag dat ze in oorlog waren maar dat u de redenen niet kent. Wanneer u gevraagd werd of de Tulushi ooit aangevallen werden, bevestigde u dat en verklaarde u opnieuw vaag dat het verschillende keren gebeurde in de regio buiten de steden (gehoor CGVS, p. 15). Verder dan deze algemene en vage beschrijving kwam u echter niet. Uit informatie blijkt inderdaad dat tussen april en mei 1992 (het dorp) Tulushi (waar uw stam woont en dat gelegen is in de regio van Lagawa (zie administratief dossier)) aangevallen werden door de troepen van de Soedanese overheid. Zo'n 350 mensen kwamen om en de inwoners hun eigendommen werden vernield. In september 1992 werden Tulushi en Lagawa opnieuw aangevallen en werden luchtaanvallen uitgevoerd. Vele dorpen rond Dilling (ten noorden van Lagawa) werden verwoest. In Tulushi en in de buurt van Lagawa werden in december 1992 tweeëntwintig mensen gedood door een aanval van het leger. Door de aanvallen op en rond Lagawa in 1992 raakten tot wel vijftigduizend mensen ontheemd (zie administratief dossier). Aangezien u op dat moment als jongen van tien jaar in die regio woonde, kan van u verwacht worden dat u doorleefde en spontane verklaringen kan afleggen betreffende deze aanvallen en conflicten. Er dient te worden opgemerkt dat u slechts vaag en algemeen antwoordde wanneer er u gevraagd werd of de Tulushi ooit aangevallen werd. U kon zelfs niet aangeven om welke reden ze aangevallen werden (gehoor CGVS, p. 15). Er kan van u verwacht worden dat u kennis heeft over de buitengewone en levensbedreigende gebeurtenissen die er zich in uw regio afspeelden toen u daar woonde en dat u er spontaan doorleefde verklaringen kan over afleggen.

Er dient ten slotte te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw moeder van Arabische origine was en dat ze 'Heiban' was. U gevraagd of dit ook een Nuba-stam is, ontkende u dit (gehoor CGVS, p.7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Heiban wel een Nuba-stam is (zie administratief dossier). De incorrecte verklaringen over uw moeder haar afkomst tasten uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan. Dat u daarenboven niet weet dat de Heiban een Nuba-stam is, wijst opnieuw op een gebrekkige kennis van de Nubastam.

Er dient te worden vastgesteld dat u onwetend bent over uw eigen stam, Tulushi. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u doorleefde ervaringen kan aanhalen en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met uw eigen afkomst en directe leefomgeving, waarop eenieder die afkomstig is van de Tulushi-stam zou moeten kunnen antwoorden. Uw verklaring dat u nog jong was toen u uit Lagawa vertrok is niet afdoende. U was immers al zestien jaar. Daarnaast blijkt uit de informatie op uw paspoort, zoals hierboven beschreven, dat u meermaals terugkeerde naar Soedan (zie administratief dossier). Verder wonen ook uw zussen in Nederland en had u met hen contact. Ook uw verklaring dat uw vader stierf toen u jong was en uw moeder van Arabische origine was, is niet afdoende. Uw vader stierf immers toen u reeds dertien jaar was en, zoals u zelf aangaf, was het grootste deel van de inwoners in uw beweerd regio van herkomst, Lagawa, Tulushi (gehoor CGVS, p. 11). Er kan dan ook redelijkerwijs van u, die opgroeide in een omgeving waar voornamelijk Tulushi woonden, verwacht worden dat u meer kennis heeft over uw stam en dat u meer doorleefde en concrete verklaringen kan afleggen over hun traditionele gebruiken en levensomstandigheden. Bovenstaande vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardig karakter van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen en doen daarenboven verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst uit Zuid-Kordofan, waar de Nubagerelateerde stam Tulushi woonachtig is.

Verder heeft u op basis van uw verklaringen de aangetaste geloofwaardigheid van uw afkomst uit Lawga, Zuid-Kordofan niet kunnen wijzigen. In tegendeel ondermijnen uw verklaringen over uw beweerd regio van herkomst uw geloofwaardigheid nog meer.

Zo bleek reeds uit het voorgaande dat u weinig kennis heeft over de Nuba-stam, de stam die talrijk aanwezig is in Zuid-Kordofan en specifiek in Lagawa. Daarnaast werd hierboven ook reeds beschreven dat uw verklaringen over de conflicten die zich afspeelden in Lagawa weinig doorleefd zijn, waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit Lagawa. Afgezien van de specifieke gevechten in Lagawa is uw kennis over het conflict in Zuid-Kordofan algemeen, erg beperkt en weinig doorleefd. Er werd u gevraagd over wat de conflicten gingen die tijdens uw verblijf in Nederland in Zuid-Kordofan zijn ontstaan. U verklaarde vaag dat het tussen de stammen was en dat wanneer iemand een lid van een andere stam vermoordt, dat die dat moet terugbetalen. U verklaarde daarnaast vaag dat de meeste stammen in de regio problemen hebben met de overheid. Wanneer u daarop gevraagd werd wat u bedoelt met 'problemen met de overheid', verklaarde u –algemeen- dat de overheid een genocide uitvoerde op de Nuba-stam. Wanneer u gevraagd werd wat er zich precies afspeelde, antwoordde u nog steeds algemeen en vaag dat de hele regio problemen had, dat mensen vermoord werden en dat u de reden niet kende waarom het gebeurde. Wanneer u gevraagd werd welke groepen er tegen elkaar vochten, verklaarde u dat het afhing van de regio en antwoordde u 'Als iemand komt van een andere plaats om iemand te vermoorden. Ze komen samen om terug te vechten.' Wanneer u gevraagd werd wat dit tot gevolg had voor de mensen die er wonen, verklaarde u dat vrouwen verkracht worden, jonge mensen vermoord worden en dieren gestolen worden (gehoor CGVS, p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat tijdens de burgeroorlog in Soedan die zich van 1983 tot 2005 afspeelde er zich tussen de centrale regering en de zuidelijke rebellen zware gevechten hebben afgespeeld in Zuid-Kordofan en meer bepaald in het Nuba-gebergte. De spanningen namen toen wanneer Zuid- Soedan in 2011 onafhankelijk werd en Zuid-Kordofan deel bleef van Soedan. Dit resulteerde in gevechten tussen het Sudan People's Liberation Army North (SPLA-N) en het Soedanees leger in de hoofdstad Kadugli en enkele andere steden en dorpen. Het gewapend conflict duurt bovendien nog steeds voort. De inwoners van Zuid-Kordofan zijn al jaren het slachtoffer van een ononderbroken gewapend conflict dat 1,7 miljoen mensen heeft ontheemd. De Soedanese overheid maakt gebruik van luchtbombardementen en grondaanvallen op burgers. Bovenstaande feiten beschrijven duidelijk de ernst van de situatie en de preciaire veiligheidssituatie in Zuid-Kordofan. Het is dan ook vreemd dat uw verklaringen over het conflict algemeen en vaag blijven en geen elementen van doorleefdheid bevatten, ook al kreeg u verschillende malen de kans om spontaan te vertellen over de conflictsituatie in Zuid-Kordofan. Er kan immers van u verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de conflicten die er zich in uw regio van herkomst afspelen. Enerzijds omdat u nog steeds geloofde dat uw moeder zich in die regio bevond en anderzijds omdat u in 2012 plande om zelf terug te keren naar de regio. Logischerwijs kan er vanuit gegaan worden dat u voor uw vertrek naar Soedan, en meer bepaald naar de regio Kadugli in Zuid-Kordofan, ernstige stappen zou ondernemen om informatie te vergaren over de veiligheidssituatie in dat gebied om u grondig voor te bereiden op een terugkeer. Uw summiere verklaringen geven hier allerminst blijk van.

Uw geografische kennis over de regio is bovendien zeer beperkt. Wanneer u gevraagd werd welke provincies er zijn in Kordofan, antwoordde u Nyala, Al Fasher en Al Abeid (gehoor CGVS, p. 15). Wanneer u gevraagd werd of u dorpen kent in de omgeving van Lagawa, antwoordde u Al Abassiya. Wanneer u gevraagd werd of u nog andere dorpen in de omgeving kende, antwoordde u dat u het zich niet kan herinneren (gehoor CGVS, p. 15). Wanneer u gevraagd werd of u steden kent in de buurt van Lagawa, verklaarde u opnieuw het zich niet te herinneren (gehoor CGVS, p. 16). Ten eerste blijkt uit informatie die het CGVS ter beschikking heeft, dat Nyala en Al Fasher steden zijn in de regio Darfour en dus niet in de regio Kordofan. Verder blijkt El Abassiya een regio te zijn in het noordoosten van Zuid-Kordofan op enkele honderden kilometers van Lagawa (zie administratief dossier). Dat u geen enkel dorp en geen enkele stad in de regio van Lagawa spontaan kan opnoemen, doet ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst. U beweerde immers tot uw zestien jaar in Lagawa te hebben gewoond. Uw geografische kennis over de regio bleek niet enkel beperkt te zijn, de antwoorden die u gaf waren ook nog incorrect. Hieruit blijkt dat u totaal geen inzicht hebt in de regio waar u beweerde vandaan te komen en doet dan ook ernstig afbreuk aan reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid-Kordofan.

Dit blijkt daarenboven uit uw verklaringen over uw terugkeer naar Lagawa in 2012. Het is namelijk weinig logisch dat u vanuit Khartoum via Nyala naar Lagawa zou reizen. U verklaarde dat u geen auto vond die u naar Lagawa kon brengen en dat u daarom eerst naar Nyala reisde om daar een auto te zoeken die u naar Lagawa kon brengen (gehoor CGVS, p. 19). Dat u eerst een zeven dagen durende rit naar Nyala, een stad in Darfour waar nog steeds veel conflicten aan de gang zijn (zie administratief dossier), zou afleggen, is weinig aannemelijk. De afstand tussen Khartoum en Lagawa bedraagt immers ongeveer duizend kilometer, terwijl de afstand tussen Khartoum en Nyala zo'n duizendvijfhonderd kilometer bedraagt en Nyala op zo'n duizend kilometer van Lagawa verwijderd ligt. Dit betekent dat u een omweg zou maken van duizendvijfhonderd kilometer en u ook een aanzienlijk hoger bedrag zou moeten betalen (zie administratief dossier).

Hieruit blijkt anderzijds wederom dat u geen enkel inzicht heeft in de regio waar u beweerde te wonen, wat uw beweerde herkomst totaal ongeloofwaardig maakt. Het is dan ook heel onwaarschijnlijk dat u dit traject zou afgelegd hebben, waardoor ook de door u ingeroepen vervolgingsfeiten op de helling komen te staan.

Voorts kunnen ook uw motieven om terug te keren naar Lagawa niet overtuigen.

Het is op z'n minst opmerkelijk te noemen dat u na dertien jaar uw moeder, die reeds van in 1999 vermist was, zou gaan zoeken in de regio Kadugli. U verklaarde dat u sinds de verdwijning van uw moeder niets meer van of over haar vernomen had (gehoor CGVS, p.8). Daarnaast verklaarde u dat u sinds uw vertrek uit Soedan in 1999 geen contact meer had met iemand uit Soedan en geen familie meer had Soedan. U verklaarde dat u op geen enkele manier informatie kreeg over één van uw familieleden. Niet van uw oom H., niet van uw broer M. en niet van uw moeder (gehoor CGVS, p. 8-9). U kon dan ook geen concrete reden aanhalen waarom u precies in 2012, na dertien jaar, terugreisde naar Soedan om uw moeder te zoeken. U verklaarde enkel dat uw zussen psychologische problemen hadden door de verdwijning van uw moeder en ze u overtuigden om haar te gaan zoeken (gehoor CGVS, p. 4). Het is dan ook opmerkelijk dat u na dertien jaar zou beslissen om uw moeder in een, zoals u zelf ook verklaarde (gehoor CGVS, p.10), gevaarlijke regio te gaan zoeken zonder enige aanwijzing van waar ze zich zou kunnen bevinden of wat er met haar zou gebeurd kunnen zijn. Te meer u verklaarde dat, hoewel u geen nieuwe informatie heeft over uw moeder ten opzichte van voor uw vertrek in 2012, u er op dit moment wel van overtuigd bent dat ze niet meer in leven is. U verklaarde immers dat uw oom haar vermoord heeft (gehoor CGVS, p. 8 en 22). Dat u de verdwijning van uw moeder als reden aanhaalde om in 2012 terug te keren naar Soedan en nu haar afwezigheid, hoewel u geen nieuwe informatie over haar heeft ten opzichte van in 2012, als motief gebruikt waarom u niet kan terugkeren naar Soedan (gehoor CGVS, p. 22), komt niet doorleefd over. Afgezien van de ongeloofwaardigheid van uw eigen verklaringen, blijkt uit de informatie in uw paspoort dat u meermaals terugkeerde naar Soedan. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u pas in 2012 terugkeerde om uw moeder te zoeken, terwijl u voorheen reeds meerdere malen in Soedan was. **Uw motieven om terug te keren naar Soedan kunnen dan ook niet overtuigen waardoor uw algehele geloofwaardigheid nog meer wordt aangetast.**

Er dient te worden vastgesteld dat uw terugkeer naar uw land van herkomst de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig ondermijnt, aangezien u, zoals blijkt uit uw paspoort, meermaals kon terugkeren naar uw land van herkomst en de Soedanese overheid uw paspoort meermaals vernieuwde. De vrees die u aanhaalde ten aanzien van de Soedanese overheid, met betrekking tot uw broer die deel uitmaakte van de oppositie (gehoor CGVS, p.3), wordt hierbij dan ook teniet gedaan. Daarnaast zijn uw verklaringen als zou u niemand hebben of kennen in Soedan en u daarom niet kan terugkeren naar Soedan (gehoor CGVS, p. 19), weinig aannemelijk. Aangezien u meermaals naar Soedan terugkeerde kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u er wel degelijk een netwerk hebt.

Aangezien uw afkomst en ook uw terugkeer naar de regio Kadugli niet aannemelijk is, is het bijgevolg niet geloofwaardig dat u in 2012 reisde tussen Nyala en Kadugli, er werd meegenomen door een criminele bende en vier jaar voor hen moest werken. Toch zijn er enkele elementen in uw verklaringen die vermeldingswaardig zijn omdat die de door u ingeroepen vervolgingsfeiten nog meer ondermijnen.

U verklaarde dat het kamp van de bende zich bevond tussen Nyala en Kadugli. Wanneer u gevraagd werd waarom u nooit probeerde ontsnappen, verklaarde u dat er geen stad of dorp in de buurt was en u zou sterven als u buiten het kamp ging (gehoor CGVS, p. 21). Het is ten eerste merkwaardig dat u wist dat er geen dorp of stad in de buurt was en dat het eerstvolgende dorp op drie dagen reizen lag, aangezien u nooit het kamp mocht verlaten. Verder blijkt uit uw verklaringen dat er wel degelijk bewoonde plaatsen in de regio waren, aangezien de criminele bende passerende auto's die reisden tussen de steden overvielen (gehoor CGVS, p. 21). Hoe dan ook is het niet aannemelijk dat u in vier jaar tijd geen enkele poging deed om te ontsnappen aan deze criminele bende en het werk dat ze u opdroegen. Te meer de bendeleden volgens uw verklaringen op donderdag dronken waren en feest vierden (gehoor CGVS, p. 21). U maakte geen enkele keer tijdens het gehoor blijk van opgesloten of vastgebonden te zijn geweest. U verklaarde enkel dat het kamp was omsingeld door hun auto's en dat er altijd iemand aanwezig was (gehoor CGVS, p. 21). Van iemand die vier jaar lang onder dwang arbeid moest verrichten kan verwacht worden dat die ernstige pogingen ondernam om hier aan te ontsnappen.

U kende daarnaast weinig namen van de bendeleden. U kende de leider, H. en een ander bendelid D. (gehoor CGVS, p. 20). Aangezien de bende volgens uw eigen verklaringen uit slechts vijftien personen bestond (gehoor CGVS, p. 20), is het opmerkelijk dat u slechts deze twee namen kan noemen. Uw verklaring dat u geen echt contact met hen had en u hen probeerde te vermijden, is niet afdoende.

Aangezien u vier jaar als kok en schoonmaker voor de bende werkte en u het kamp nooit mocht verlaten, kan van u verwacht worden dat u op z'n minst de namen kent van de amper vijftien bendeleden.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U legde zelf geen documenten neer in het kader van uw asielaanvraag die uw verklaringen of uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van *"de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur"* en van artikel 23.1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: Procedurerichtlijn).

Verzoeker wijst erop dat zijn raadsman op 5 december 2017 om een kopie van het dossier verzocht, waaronder ook alle stukken die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toevoegt ter staving van de beslissing. Hij stelt dat zijn raadsman op 6 december 2017 een kopie van het dossier verkreeg, dat hij integraal aan onderhavig verzoekschrift toevoegt. Hij verwijst naar de Europese Procedurerichtlijn en rechtspraak van de Raad en wijst erop dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing meermaals steunt op verzoekers Soedanees paspoort waaromtrent in de bestreden beslissing wordt gesteld dat dit zich in het administratief dossier bevindt. Dit paspoort bevond zich niet bij de aan zijn raadsman overgemaakte stukken, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat er ook voordien in het dossier nergens melding werd gemaakt van een Soedanees paspoort. Hij wijst tevens op het aan hem gerichte bevel tot teruggrijping en zijn *"bijlage 25"*, waarin evenmin melding wordt gemaakt van een Soedanees paspoort. Hij stelt tevens dat hij tijdens het interview evenmin met dit paspoort werd geconfronteerd. Verzoeker stelt als volgt: *"Dat zulk een groot gebrek aan openbaarheid van bestuur de rechten van verdediging van verzoeker op fundamentele wijze aantast. Het is immers zo dat nagenoeg de hele beslissing steunt op de 'ongestaafde' beweringen van verwerende partij dat verzoeker reeds meerdere malen heen en weer reisde met een Soedanees paspoort, waar op geen enkel ander document van verzoeker enige vermelding van gemaakt wordt. Het is zeer frappant dat verwerende partij dan ook geen kopie wenst over te maken van het stuk waarvan zij menen dat het het Soedanees paspoort van verzoeker betreft. Verzoeker stelt immers in vraag waar verwerende partij deze informatie vandaag haalt, daar hij formeel is enkel in 2012 te zijn teruggekeerd naar Sudan, met het oog op een zoektocht naar zijn moeder."*

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 *juncto* artikel 13 van het EVRM, van artikelen 48/2 tot en met 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 10.3 van de Procedurerichtlijn en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Aangaande de geloofwaardigheid met betrekking tot zijn afkomst wijst verzoeker erop dat hij op zestienjarige leeftijd in zeer precaire omstandigheden naar Nederland is gereisd en derhalve sedert 1999 niet meer in Lagawa, Soedan leeft en dus ook niet meer in een Tulushi-gemeenschap. Volgens hem tast zulk een lang tijdsverloop, waarbij hij geïntegreerd geraakte in de Nederlandse samenleving, ongetwijfeld de herinneringen en de kennis van een bepaalde cultuur en gewoontes aan. Dit werd door zijn raadsman op het einde van het gehoor aangehaald maar werd door de commissaris-generaal niet in rekening gebracht, aldus verzoeker. Verzoeker citeert uit enkele rapporten en stelt dat de commissaris-generaal moet rekening houden met *“de limieten van het menselijke brein”*.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij afkomstig is uit Soedan en dat hij zijn land heeft verlaten *“zonder geldig exit-visum”*. Hij stelt dat de commissaris-generaal diende te controleren wat hem te wachten zou staan bij terugkeer naar Soedan op basis van de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat teruggekeerde asielzoekers in Soedan systematisch worden onderworpen aan foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen wegens het vluchten uit Soedan. Hij benadrukt dat het voor Soedanese onderdanen noodzakelijk is een *“exit visa”* aan te vragen alvorens zij het land op legale wijze kunnen verlaten. Hij stelt dat ieder individu dat gedwongen terugkeert naar Soedan, ter attentie komt van de Soedanese overheidsdiensten, zeker indien dit gebeurde middels een vals paspoort en zonder een *“exit visa”*. Verzoeker citeert uit verschillende rapporten. Verzoeker stelt als volgt: *“Verwerende partij diende derhalve niet enkel te onderzoeken hoe een terugkerende Soedanees behandeld zou worden, doch wel hoe een **gedwongen** terugkerende Soedanees, die met een vals paspoort en zonder exit-visum reisde, behandeld zou worden. Bij een gedwongen terugkeer zal betrokkene immers ongetwijfeld in het vizier komen van nationale veiligheids- en inlichtingendiensten, waarbij betrokkene na aankomst in Khartoum International Airport, gedurende 24 uren vastgehouden kan worden door de immigratiediensten voor verder onderzoek. Verzoeker zal bij aankomst derhalve 24 uren onder controle van de overheidsdiensten bevinden, 24 uren waarin de gedetineerde al zijn rechten en mogelijkheden van bescherming verliest. Dat verwerende partij voorts zelf vaststelt dat het een plausible mogelijkheid is dat verzoeker wordt veroordeeld tot een geldboete en/of een gevangenisstraf, doch dat dit binnen de soevereine rechten valt om een streng migratiebeleid te voeren. Verzoeker verzet zich niet tegen deze stelling, doch stelt vast dat een detentieperiode van 6 maanden wel degelijk een schending zal uitmaken van haar rechten onder artikel 3 van het EVRM. Het dient immers opgemerkt te worden dat de condities in de gevangenissen te wensen over laten: [...]”* Verder stelt verzoeker dat het gegeven dat hij tot deze kwetsbare groep behoort, als dusdanig een concretisering is van het begin van bewijs in zijn hoofd inzake het reële risico op foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt als volgt: *“Het risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM vanwege de detentie in schrijnende omstandigheden en zelfs foltering, merkt verzoeker aan als zijnde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een integrale kopie van het administratief dossier ontvangen vanwege het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 3), zijn *“bijlage 25”* (stuk 4) en een bevel tot teruggrijping ten aanzien van hem van 13 oktober 2017 (stuk 5).

De commissaris-generaal voegt bij zijn nota met opmerkingen een rapport van het UK Home Office getiteld *“Country Policy and Information Note Sudan: Rejected asylum seekers”* van augustus 2017.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij in Soedan zal worden vermoord door een criminele bende. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de gegevens vervat in de kopie van verzoekers Soedanees paspoort (a) niet overeenstemming met zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties betreffende zijn geboorteplaats en -datum, (b) aantonen dat verzoeker tussen 1999 en 2012 meermaals terugkeerde naar Soedan en er onder meer de geldigheid van zijn paspoort liet verlengen, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid alsook aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor de Soedanese autoriteiten; (ii) hij inconsistente verklaringen aflegt over de reden voor zijn terugkeer en de duur van zijn terugkeer naar Soedan; (iii) hij reeds op 13 oktober 2017 werd aangehouden op de luchthaven, op dezelfde dag een beslissing tot terugdrijving werd genomen ten aanzien van hem en hij op dezelfde dag werd overgebracht naar een transitcentrum, terwijl hij pas op 26 oktober 2017 een asielaanvraag in België indiende; (iv) hij niet aannemelijk maakte te behoren tot de Tulushi-stam gezien zijn gebrekkige kennis van en vage verklaringen over deze stam, waardoor tevens afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Zuid-Kordofan; (v) de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Zuid-Kordofan verder wordt aangetast door (a) zijn gebrekkige en niet-doorleefde kennis van het conflict in deze Soedanese regio, (b) zijn gebrekkige geografische kennis van deze regio, en (c) het niet-aannemelijk karakter van zijn voorgehouden reisweg naar deze regio bij zijn terugkeer naar Soedan in 2012; (vi) zijn motieven om terug te keren naar Lagawa niet geloofwaardig zijn; (vii) het ongeloofwaardig karakter van zijn herkomst uit Lagawa en van zijn reisweg hiernaartoe, tevens afbreuk doet aan zijn bewering door een criminele bende te zijn ontvoert tijdens deze reisweg, temeer daar (a) het niet aannemelijk is dat hij gedurende de door hem voorgehouden omstandigheden van zijn beweerde vier jaar durende gevangenschap bij de criminele bende geen enkele poging deed te ontsnappen, en (b) hij slechts de namen van twee bendeleden kon noemen terwijl er vijftien leden zou zijn geweest en hij er gedurende vier jaar gevangen werd gehouden als kok en schoonmaker; en (viii) hij geen documenten voorlegt ter staving van zijn identiteit, reisweg of asielmotieven.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Waar verzoeker aanvoert dat de kopie van zijn Soedanees paspoort zich niet bevond bij de stukken die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden overgemaakt aan zijn raadsman (verzoekschrift, stuk 3) nadat die laatste had verzocht hem een kopie van het dossier te bezorgen, "*waaronder ook alle stukken die het CGVS toevoegt aan het dossier ter staving van de beslissing*", wijst de commissaris-generaal er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat het verzoekers raadsman vrij stond om, nadat hij vaststelt dat de hem toegezonden stukken geen kopie van verzoekers Soedanees paspoort bevatten, een bijkomende vraag aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te richten teneinde een kopie van dit stuk te kunnen ontvangen, temeer daar uit het administratief dossier blijkt dat dit stuk geen onderdeel vormt van de map 'Landeninformatie', maar een apart stuk is in de inventaris van het administratief dossier. Hoewel verzoeker stelt formeel te zijn dat hij enkel in 2012 naar Soedan is teruggekeerd om zijn moeder te zoeken, blijkt uit dit paspoort (zie administratief dossier, stuk 7) dat verzoeker meermaals en ook voor 2012 naar Soedan terugkeerde. Hij was dan ook de meest aangewezen persoon om over de gegevens in dit paspoort informatie te verschaffen. Dat hij hier leugenachtige verklaringen over aflegt, doet in ernstige mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen asielmotieven. Verder dient erop gewezen dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Het feit dat dit stuk niet aan verzoekers raadsman werd bezorgd, doet dan ook geen afbreuk aan verzoekers rechten van verdediging, noch aan het bestaan van dit document. Dat er in verzoekers "*bijlage 25*" en de ten aanzien van hem genomen beslissing tot terugdrijving (verzoekschrift, stukken 4 en 5) geen melding wordt gemaakt van verzoekers Soedanees paspoort, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Verder wordt in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd dat aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Zuid-Kordofan, zijn etnische origine als lid van de Tulushi-stam en zijn asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Dienaangaande komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan erop te wijzen dat hij sedert 18 jaar niet meer in zijn regio van herkomst is geweest, dat de commissaris-generaal rekening moet houden met “*de limieten van het menselijke brein*” en het citeren uit een aantal rapporten. Vooreerst blijkt uit de gegevens in verzoekers paspoort dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij sedert 18 jaar niet meer in Soedan is geweest. Verder verbleef verzoeker tot zestienjarige leeftijd in Soedan, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij de cultuur en gewoonten van de stam waartoe hij stelt te behoren, heden nog steeds op een gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde wijze kan toelichten, *quod non*. Het loutere verloop van een langere tijd maakt immers niet dat verzoekers geheugen geheel zou zijn gewist. Dit klemmt des te meer daar (i) kan worden aangenomen dat hij over een netwerk beschikt in Soedan gezien zijn meerdere terugkeren, (ii) hij in Nederland contact had met zijn zussen en (iii) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de stammenachtergrond in de Soedanese samenleving van groot belang is. De commissaris-generaal merkt in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoeker voor het overige geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert tegen de vele pertinente en gedetailleerde motieven die de commissaris-generaal ertoe nopen aan verzoeker herkomst, etnische achtergrond en asielmotieven geen geloof te hechten.

Voorts voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal diende te onderzoeken wat hem te wachten zou staan ingeval van terugkeer naar Soedan als asielzoeker die op illegale wijze zonder exit-visum en met een vals paspoort gedwongen wordt teruggestuurd naar Soedan. Verzoeker citeert dienaangaande uit allerhande rapporten. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker *in casu* geenszins kan worden beschouwd als een asielzoeker die op illegale wijze en zonder exit-visum en met een vals paspoort Soedan heeft verlaten. Meer zelfs, verzoeker reisde tussen 1999 en 2012 meermaals op en af naar Soedan en liet er de geldigheid van zijn paspoort verlengen. Het verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon is verder niet afdoende teneinde deze door hem aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken. Uit de informatie toegevoegd aan de nota met opmerkingen blijkt daarenboven dat er geen sprake is van vervolging of een reëel risico op ernstige schade voor asielzoekers die worden teruggeleid naar Soedan louter omdat zij in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er hoegenaamd niet in de uitgebreide en diepgaande motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat (de) artikel(en) (2 en) 3 van het EVRM wordt(en) geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Soedanese nationaliteit niet wordt getwijfeld.

Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Zuid-Kordofan, noch uit een gebied in Soedan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Soedan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit Zuid-Kordofan aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER